

Aika koittaa jolloin minä ei olekaan enää julkista sen ympärille luodaan miinakenttä puolustamaan tuota olemassaolon suunnatonta toteemia vartijat, koirat, varakkaat, haaksirikkoutuneet talonpojat tuon kentän täytäntöönpanijat salmonellaa silmissä ja takaovi säpissä Maapallo hirttää varjonsa kuristuen itse samaa reittiä samaa käytävää jolla minuutta kannettiin mullan alle Tunne päivä tunne aurinko sen salatut säteet askeleet ja piruilevat harhat joita se luo kuten pahe ja pimeys — heidän henkensä ei ole kenenkään taakka päinvastoin, apina nauttii selän kyhmyistä ja kantajansa rauhattomista silmistä.